

تحلیل

■ کمتر از سه ماه دیگر بازی‌های المپیک لندن آغاز می‌شود، بازی‌هایی که کاروان ورزشی ایران در کنار کشتی و وزنه‌برداری بیش از همه به موفقیت تکواندوکاران چشم دارد. یوسف کرمی کاپیتان باتجربه به همراه محمد باقری معتمد که در سال‌های اخیر جوان اول تکواندو ایران در رقابت‌های قارای و جهانی بوده، قهرمانانی هستند که می‌خواهند الهام‌بخش تیمی باشند که مردانش طی سه دوره حضور رسمی در المپیک، همواره جزو مدال‌آوران کاروان کشورمان بودند. شاید از همین حالا بتوان برقی طلای المپیک را در سیمای معتمد و کرمی دید، اما این دو، خیلی خوب می‌دانند که در ششپاچ چانگ لندن هیچ حریفی را نباید دست‌کم گرفت، به‌ویژه تکواندوکارانی که به طور گزرا به معرفی آنها می‌پردازیم.

مدعیان وزن منهای ۶۸ کیلو گرم
شروت تازگل (ترکیه): بی‌گمان این ترک ۲۴ ساله که برنز المپیک ۲۰۰۸ و طلای جهان در سال ۲۰۱۱ را در پرونده افتخاراتش دارد، عمده‌ترین حریف محمد باقری معتمد در ششپاچ چانگ لندن خواهد بود. تازگل که سالیان سال است در آلمانقامت دارد، هرچند در جهانی ۲۰۰۷ یکن به امید غلامزاده باخت و حذف شد و دو سال بعد در جهانی دالمسارک در نیمه‌نهایی مغلوب معتمد شد و به مدال برنز رضایت داد، اما در سال ۲۰۱۱ هم در فینال جهانی کر جنوبی، معتمد را شکست داد و هم در بازی نهایی انتخابی المپیک در باکو، شاید همین دو شکست که به فاصله زمانی ۵۵ روز اتفاق افتاد، سبب شده تا کارشناسان تازگل را «گره سیاه» معتمد خطاب کنند، هرچند خودش چنین باوری ندارد!

مارتین استامپیر (اتریش): مزارای میزبانی المپیک و پیشرفت چشمگیری که این تکواندوکار ۲۶ ساله در دو سال اخیر از خود نشان داده، دو عامل مهمی می‌تواند باشند تا مارتین استامپیر هم در لیست مدعیان کسب مدال در لندن ۲۰۱۲ قرار بگیرد. استامپیر که به لحاظ تاکتیکی بسیار شکننده است، اما حرفی نیست که بتوان به سادگی از کنارش گذشت، به‌خصوص آنکه نباید فراموش کرد او در لندن -ژانگاش- مبارز می‌کند!

ایدولیو ایسلاسن گومز (مکزیک): از روزی که در سه‌انچوان کر جنوبی (۲۰۰۴) مدال طلای نوجوانان را بر گردن آویخت تا به امروز حضوری پر‌دام در میادین بین‌المللی دارد، حضوری که برای این مکزیکی ۲۵ ساله یک نقره برنز گسالن جهانی و برنز المپیک دانشجویی را در بر داشت. گومز اگرچه سید اول مدال طلای المپیک نیست، اما به هر حال تکواندوکاری است که برای هر حریفی می‌تواند خوفناک باشد. پیتر لویز (یوآ): تکواندوکاری با به سن گذشته اما با نحوه مبارزات خاص و منحصر به‌فرد، تکواندوکاری دیرپا که وقتی در جهانی ۲۰۰۱ کر جنوبی فینالیست شد و نقره گرفت و دو سال بعد در آلمان روی سکوی سوم جهان ایستاد، خیلی‌ها گفتند او یکی از برمدال‌ترین تکواندوکاران جهان خواهد شد، اما شعله‌های آتش این پرویی خیلی زود فروکش کرد و دیگر هرگز روی سکوی قهرمانی دیده نشد.

روح‌الله نیک با (افغانستان): تنها مدال‌آور المپیک تاریخ ورزش افغانستان آنقدر استعداد دارد که مثل المپیک یکن در لندن هم روی سکو قرار بگیرد، اما نیک با خیلی خوب می‌داند این‌بار حریفان سرسخت‌تری را پیشش رو دارد. در این افغان ۲۵ ساله که تا به حال دو بار به معتمد باخت، در یکی، دو سال اخیر به جای «پیش» را «پس» را طلی می‌کند.

مدعیان وزن منهای ۸۱ کیلو گرم
استینون لویز (آمریکا): دقیقا ۱۸ سال است که این آمریکایی پرویی الاصل در حال مبارزه با بحرینفش است، قهرمانی با انبوهی از طلاهای معتمد در عرصه رقابت‌های جهانی و المپیک. لویز ۳۲ ساله برمدال‌ترین تکواندوکار تاریخ این رشته رزمی در جهان است، مردی که می‌خواهد در چهارمین حضور المپیکش برای همیشه از دنیای قهرمانی خداحافظی کند. در مورد این آمریکایی که خیلی بسته و کسل کننده مبارزه می‌کند، فقط یک جمله می‌توان گفت: این لویز دیگر آن لویزی که اعتماد به نفس‌اش بیاد می‌کرد، نیست؛ تکواندوکاری است که می‌توان به وضوح ترس از مبارزه با حریفان قدر را در چهارش دید.

آرون کوک (انگلیس): به همان اندازه که استینون لویز به شیر بی‌بال و کویال تبدیل شده، آرون کوک ۲۱ ساله می‌تواند یک حریف رعب‌آور باشد. انگلیسی‌ها که به مدالهای خیلی دل بسته‌اند، فقط باید دید کوک می‌تواند همچون ۱۸ ماه‌اخیر که در هر مسابقه‌ای شرکت کرده، بی شکست باشد. آرون کوک در جهانی ۲۰۱۱ در همان مبارزه اول شکست خورد و حذف شد، اما او پس از آن نشان داد که از این شکست درس‌های زیادی گرفته است. کوک پانز سال گذشته با غلبه بر یوسف کرمی در فینال جام منچستر، برای همه مدعیان خط و نشان کشید. سیاستمن کریس منچ (آرژانتین): این آرژانتینی ۲۶ ساله که تا شش ماه در هر مسابقه‌ای شرکت می‌کرد بی مدال می‌ماند، از وقتی توانست در رقابت‌های انتخابی المپیک در قاره آمریکا، استینون لویز را شکست دهد و طلا بگیرد، خود را پیدا کرد. کریس منچ قبل از عید در نیمه‌نهایی جام ایندهون توانست فرزاد عبداللهی، مرد طلایی تکلوندو در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۱ را هم شکست دهد.

نیکلاس گارسیا (اسپانیا): بعد از دو نقره‌ای که در مسابقات قهرمانی اروپا ۲۰۰۸ و جهان ۲۰۰۹ گرفت، دیگر هرگز توفیقی در سطح بین‌المللی نداشته است. گارسیا را می‌توان در ردیف مدعیان درجه ۲ کسب مدال المپیک لندن قرار داد. **مانرو سوسار مینتوآ (ایتالیا):** این ایتالیایی ۲۹ ساله اگرچه مدال‌های متعدد قارای و جهانی در پرونده‌اش یافت می‌شود و نقره المپیک را دارد، اما هرگز از مبارزان ایرانی خاطره خوشی ندارد او به جز دو باری که مقابل جلد خسته در رقابت‌های دانشجویان جهان برنده از ششپاچ چانگ خارج شده، در مصاف با مهدی بی‌اکه هادی ساعی، یوسف کرمی و فرزاد عبداللهی چارهای جز شکست پیدا نکرد.

المپیک

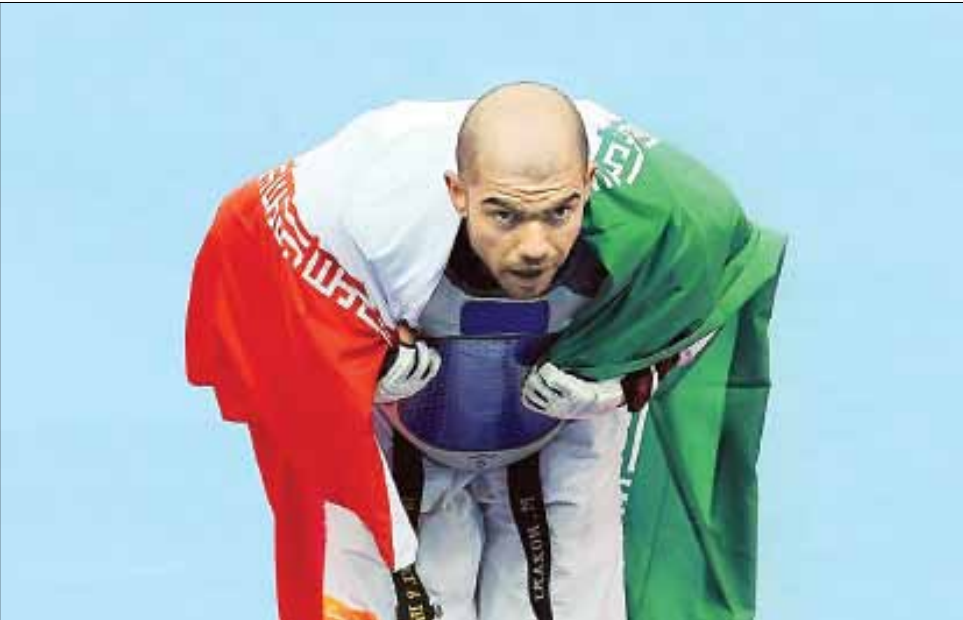
یوسف کرمی دارنده سهمیه وزن دوم تکواندو المپیک لندن:

اگر شکست بخورم، بازنده‌ای سربلندم

■ تیم ملی تکواندو تیرماه پارسال در مسابقات گزینشی باکو در بخش مردان

توسط یوسف کرمی و محمد باقری معتمد در اوزان دوم و سوم به دو سهمیه المپیک لندن دست یافت

سارا گودرزی

صورت حاضرم که در هر انتخاباتی که بگویند شرکت کنم تا آن کسی که حقتش است به المپیک برود.
■ از زمانی که سهمیه گرفتید کادر فنی تیم ملی صحبتی نکرده که در این وزن بین او و فرزاد عبداللهی مسابقه انتخابی بر گزار می‌کند یا خیر؟

نه در تکواندو اصلا این‌طور نیست که با مسابقه ندانن افت کنی. نمونه بارز این موضوع استینون لویز است که هر چهار سال یک‌بار فقط دوبار مسابقه می‌دهد، یکی در المپیک، یکی در قهرمانی جهان. در المپیک قبلی، کرام‌های چهارچا تا بازیکن آورده بودند که همه آنها مدال طلا گرفتند اما ما هیچ‌کدام آنها را نمی‌شناختیم و در مسابقات ندیده بودیم.شان

■ فکر نمی‌کنی رفتن ناگهانی رضا مهماندوست از تیم ملی در نتیجه عملکرد تکواندو ایران در المپیک تأثیر منفی داشته باشد؟

نه همه ما مثل قبل، زحمت‌مان را می‌کشیم. درست است آقای مهماندوست مربی بزرگی است و زحمت زیادی

سومم با تکواندوکار کانادا که قهرمانی دنیا و قاره آمریکا را داشت، بود و در فینال هم با نماینده اسپانیا که نقره جهان را داشت بازی کردم. پس با این اوصاف فکر نمی‌کنم این موضوع دلیلی باشد که من بگویم با این وضعیتم از همه بچه‌های تیم ملی بیشتر تمرین می‌کنم. چون نمی‌خواهم اگر قرار باشد به عنوان نماینده این وزن به المپیک بروم هیچ حرف و حدیثی باقی بماند.
■ با توجه به تغییر وزن‌ت در المپیک، در جدول بازی‌ها هیچ رزکنبتگی نداری و به احتمال زیاد به قرعه‌های سختی مثل آرون کوک یا استینون لویز می‌خوری. فکر نمی‌کنی کارت خیلی دشوار است؟

نه، به نظر من کسی که می‌خواهد مدال المپیک بگیرد باید با بهترین‌های دنیا مسابقه بدهد. من در مسابقات گزینشی باکو هم که سهمیه المپیک را گرفتم دقیقا همین شرایط را داشتم و پنج تا از قهرمانان جهان را شکست دادم. بسازی اولم با لویز بود. بازی دومم با حریف آلمان بود که قهرمانی اروپا را داشت. مسابقه من که را به مسابقات کسب سهمیه فرستادند. در هر

نتایج المپیک به‌نام چه کسی نوشته می‌شود

کرد. اما حال یک سوال در ذهنان علاقه‌مندان به ورزش وجود دارد اینکه نتیجه تکواندو در المپیک هر آنچه که باشد، بر عهده کدام سرمربی است؟ مهماندوست یا عسگری؟ برای روشن شدن این موضوع باید به این مساله اشاره کنیم که برخلاف تمرینات سنگین بدنسازی مهماندوست در اردو و تزریق روحیه تهاجمی که در واقع رمز موفقیت تیم ملی تکواندو در سال‌های اخیر محسوب می‌شد، عسگری روی نکات تکنیکی هوگوپوشان تمرکز بیشتری داشته و کار بدنسازی تیم را به مربی دیگری سپرده است. از طرفی تیم ملی تکواندو بعد از بهبودی دو ملی پوش خود یعنی معتمد و کرمی در حال حاضر تمرینات خود را در مرکز جهانی سپری کرده و اگرچه هنوز در وزن دوم المپیکی گفته می‌شود، بین معتمد و نصر ممکن است انتخابی

به‌طور شفاهی استعفاي خود را از سرمربیگری تیم ملی بیان کرد، شاید فکرش را نمی‌کرد بعد از چند روز مصاحبه‌های پیاپی و کنترل نشدن ناگهان مسوولان فدراسیون خط قرمزی روی نام وی کشیده و با قبول استعفاي بهترین مربی خود، سکان تیم ملی را به فریبرز عسگری سپاراند. در واقع مهماندوست اگر همچون بنا سرمربی کشتی فرنگی گوتشی خود را خاموش کرده و به جای مصاحبه‌های تند و یکطرفه به خانه می‌فت و حرف نمی‌زد، قطعاً الان با پا درمیانی برخی مسوولان و دلسوزان تکواندو قطعاً هم تمام و کمال حقوقش را دریافت می‌کرد و هم اینکه کماکان سرمربی تیمی بود که خودش آن را در این چند سال ساخته بود. اما هر چه بود گذشت و الان در آستانه المپیک عسگری سرمربی تیم ملی است و باید از وی و ملی‌پوشانش حمایت

باقری معتمد: انتقامم را از گربه سیاه در المپیک می‌گیرم

بهتر از باقری معتمد باشد تا به المپیک برود، مصدومیت از هر دو زانو و پایین بودن وضعیت روحی او نسبت به باقری معتمد، شرایطی را پیش روی کادر فنی قرار داده که تا الان بیشتر روی معتمد که خودش این سهمیه را گرفته نظر داشته باشند؛ نظر مساعدی که رضا مهماندوست سرمربی پرافتخار پیشین تیم ملی نیز روی باقری معتمد داشت و او را به مسابقات باکو اعزام کرد تا سهمیه بگیرد. مهماندوست به صراحت گفت کارنامه درخشانی که باقری معتمد طی این مدت از خود به جا گذاشته او را به این باور رسانده که شرایط بهتری نسبت به نصر آزادانی دارد. با این حال اگرچه بعید به نظر می‌رسد در این وزن انتخابی برگزار شود اما باقری معتمد با اعتماد نفس کامل می‌گوید آماده حضور در انتخابی است. او در این باره به شرق می‌گوید: «با توجه به تمرینات فشرده و منظمی که طی ماه‌های گذشته پشت‌سر گذاشتم خیلی امیدوارم بتوانم در المپیک انتظارات را برآورده کنم. در المپیک تمام حریفانم سرسخت هستند. من برای رسیدن به فینال باید سبازی سخت بکنم. مسابقه حساس من در دیدار فینال است که به احتمال زیاد به حریف ترکیه‌ای می‌رسم.» او خیلی امیدوار است تا انتقام دو شکست قبلی‌اش را از این حریفش که به گربه سیاه معروف است بگیرد: «من تا حالا دوبار به تازه‌گل باختم که یک‌بار به دلیل نادوری بود و یک‌بار هم به دلیل استفاده از هوگوهای معمولی. اما من باید تا می‌توانم

تالشام را بیشتر از اینها کنم تا کار به این حرف و حدیث‌ها کشیده نشود. به امید خدا با کمک روحی کادر فنی می‌توانم او را در فینال شکست بدهم.» البته باقری معتمد قول مدال هم می‌دهد: «به امید خدا اگر شرایط هم‌ین‌طور خوب باشد، صددرصد مدال می‌گیرم. خوشبختانه شرایط اردوها خیلی تا الان خوب پیش رفته است. تا المپیک هم قرار است به دو اردوی ۱۰ روزه کره و فرانسه برویم و با تکواندوکاران این کشورها هم تمرین کنیم و هم مسابقه بدهیم.»

آمار

■ تیم ملی تکواندو ایران تا پیش از حضور رسمی ورزش تکواندو در بازی‌های المپیک تابستانی، به صورت غیررسمی و آزمایشی، دو دوره در این بازی‌ها شرکت کرد. تکواندوکاران کشورمان در المپیک ۱۹۸۸ سئول، با یک تیم چهارنفره متشکل از فیصل دانش، فریبرز دانش، سیدحسین زاهدی و منصور باقری به کره جنوبی رفت که در اولین تجربه حضور خود در بزرگ‌ترین رویداد جهانی ورزش موفق شد توسط فیصل دانش به یک مدال برنز دست یابد. در المپیک ۱۹۹۲ پارسلون، فریبرز عسگری، رضا مهماندوست و منصور باقری المپیک‌های ایران بودند که در این دوره نیز این تیم دست پر برگشت و توسط عسگری و مهماندوست به ترتیب به دو مدال نقره و برنز دست پیدا کرد. اما بعد از اینکه تکواندو از سال ۲۰۰۰ هادی ساعی و تیم ملی وارد بازی‌های المپیک شد، تیم ملی تکواندو کشورمان همیشه در این بازی‌ها نماینده داشت و سهم خوبی از مدال‌آوری در این مسابقات را به کاروان ورزش ایران اختصاص داد. سال ۲۰۰۰ در سیدنی، هادی ساعی صاحب مدال برنز شد و مجید افلاکی از دور رقابت‌ها کنار رفت. در ۲۰۰۴ آتن، هادی ساعی به نشان طلا دست یافت و یوسف کرمی برنز گرفت. در ۲۰۰۸ پکن، هادی ساعی آخرین حضور خود در المپیک را تجربه کرد و با کسب یک مدال طلای دیگر افتخارات خود را تکمیل کرد. رضا ناداران و سارا خوش‌جمال فکری هم دیگر نمایندگان کشورمان بودند که از دور مسابقات حذف شدند.

«هوشی مینه» ششپاچ چانگ سرنوست‌ساز سوسن حاجی‌پور

■ تکواندو زنان ایران از سال ۲۰۰۸ حضور را تجربه کرد. سارا خوش‌جمال فکری عضو تیم ملی بانوان در وزن اول مسابقات در رقابت‌های آسیایی ویتنام با کسب نشان برنز به عنوان اولین دختر تکواندوکار کشورمان در ۲۰ سالگی، تکواندو بانوان ایرانی را المپیک کرد. او بعد از این رقابت‌ها موفق شد در مسابقه انتخابی تیم ملی فاطمه نعمتی دیگر مدعی این وزن را شکست دهد و خودش در المپیک شرکت کند. خوش‌جمال فکری در رقابت‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن، در دیدار اولش در مصاف با «تودالی» از مراکش با حساب ۵ بر صفر به برتری رسید ولی در مرحله نیمه‌نهایی برابر «شوچون یانگ» تکواندوکار چین تاپه‌ای در راند طلایی نتیجه را واگذار کرد. اما این بار او دیگر شانس المپیکی شدن ندارد و کادر فنی در نظر دارد تکواندوکاران وزن سه و چهار را به المپیک لندن اعزام کند. سوسن حاجی‌پور دیگر عضو تیم ملی تکواندو بانوان است که توانسته این سهمیه را در مسابقات انتخابی گزینشی المپیک در تایلند کسب کند. تکواندوکار مازندارانی ۶۷ کیلوگرم آذرماه سال گذشته در این رقابت‌ها به مدال طلا دست پیدا کرد تا تکواندو زنان کشورمان دومین حضور خود در المپیک را تجربه کند. اما حضور حاجی‌پور در المپیک لندن هنوز قطعی نیست چرا که در وهله اول سهمیه به وزن تعلق می‌گیرد نه تکواندوکار و از همه مهم‌تر اینکه او حرفه‌ای در وزن خود در اردوی تیم ملی دارد که ماهه‌ها با آنها جدی تمرین می‌کند و هر کدام از آنها در تالشند تا شانس خود را برای المپیکی شدن امتحان کنند. مسابقات قهرمانی آسیایی هوشی مینه مهم‌ترین میدانی است که کادر فنی برای انتخاب دختر تکواندوکار ایران روی ششپاچ چانگ لندن در نظر گرفته است. تیم ملی تکواندو بانوان با شش ملی‌پوش فردا عازم ویتنام می‌شود. در صورتی که حاجی‌پور بتواند مدال طلای خود را در این رقابت‌ها تکرار کند، قطعاً او گزینه اصلی مربیان است اما در غیر این‌صورت او باید با راحله آسمانی و فاطمه روحانی که هم‌تیم‌های او در وزن سوم هستند در انتخابی تیم ملی مبارزه کند.

آسمانی با مدال نقره‌ای که در بازی‌های آسیایی گوانگجو گرفت، نشان داده که توانایی بالایی دارد و رقیب جدی حاجی‌پور است. حاجی‌پور در این باره می‌گوید: «دوست دارم هم‌تیمی‌هایم بهترین نتیجه را در ویتنام بگیرند. اگر بعد از این رقابت‌ها هم بخواهند دوباره انتخابی برای اعزام فرد مورد نظر به المپیک برگزار کنند من مشکلی نخواهم داشت چون همیشه با مسابقه‌های انتخابی به تیم ملی آدمم و نتیجه گرفت‌ام. اما امیدوارم بتوانم در ویتنام دست پر برگردم چون برای گرفتن سهمیه، زحمت زیادی کشیدم.» آسمانی هم در این باره می‌گوید: «این آرزوی هر ورزشکاری است که به المپیک برود، من هم از این قاعده مستثنا نیستم. شرایطم خیلی خوب است. تمام تالشام را می‌کنم که نظر کادر فنی را در مسابقات آسیایی جلب کنم.» فاطمه روحانی نیز ادامه می‌دهد: «ما الان برای رقابت‌های قهرمانی آسیا به آمادگی کامل رسیدیم‌ایم اما برای حضور در المپیک هنوز فاصله داریم. بعد از این مسابقات تمرینات را برای المپیک آغاز خواهیم کرد و در صورتی که مسابقات انتخابی برگزار شود، بهترین و آماده‌ترین گزینه به بازی‌ها اعزام می‌شود»

سوسن حاجی‌پور، قهرمان آسیا